

LIBRIS

We know
books

**VIAȚA ȘI ACATISTUL
SFÂNTULUI CUVIOS
CALISTRAT
DE LA TIMIȘENI ȘI VASIOVA
(10 mai)**

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2025

Acatistul, alcătuit de Arhim. Clement Haralam, a fost avizat de *Sinodul mitropolitan al Mitropoliei Banatului* și de *Comisia teologică, liturgică și didactică a Sfântului Sinod* și aprobat prin hotărârea nr. 10.640 luată în ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 25 octombrie 2024.

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Tehnoredactor: Aurelia Droană
Redactor: Ioan Sandu
Copertă: Laura-Raluca Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Viața și Acatistul Sfântului Cuvios Calistrat de la Timișeni și Vasiova: (10 mai) / lucrare publicată cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. - București: Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, 2025
ISBN 978-973-616-792-8

2

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-792-8

VIAȚA SFÂNTULUI CUVIOS CALISTRAT

DE LA TIMIȘENI ȘI VASIOVA

Cuviosul Părintele nostru Calistrat s-a născut în anul 1900 la Burdujeni (astăzi cartier al Sucevei) și a primit în botez numele Constantin. A crescut, din fragedă pruncie, în duhul rugăciunii și al dreptei credințe. Cerceta biserica, împreună cu binecredincioșii săi părinți. La Sfânta Liturghie se ruga cu multă evlavie, iar în casa părintească citea Sfânta Scriptură și alte cărți folositoare de suflet. Simțind chemare pentru viața monahală,

și-a îndreptat pașii către Schitul Sihăstria Secului (astăzi Mănăstirea Sihăstria din județul Neamț), unde, la vârsta de 25 de ani, a intrat sub povățuirea duhovnicească a marelui egumen nevoitor, Protosinghelul Ioanichie Moroi. Având deosebită evlavie față de cele sfinte, a fost tuns în cinul monahal, primind numele Calistrat, apoi a fost hirotonit ierodiacon, iar, în anul 1931, a fost hirotonit ieromonah. În viața monahală și în slujirea la altar urma învățăturile și povățuirile părintelui său duhovnicesc, Protosinghelul Ioanichie, care spunea: *Părinților, să nu uitați niciodată aceste trei lucruri: să aveți frica lui Dumnezeu, să vă păziți mintea curată și să nu uitați rugăciunea:*

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!

În anul 1932, în urma unei discuții pe care a avut-o cu o monahie despre îndreptarea calendarului, părintele Calistrat a căzut pradă ispitei îndoielii în privința lucrării harului în Sfânta noastră Biserică, dar s-a rugat ca Dumnezeu să-l lumineze. Părintele Cleopa Ilie, care era atunci paracliser, istorisea următoarele: *Odată, Părintele Calistrat săvârșea Sfânta Liturghie și, când a chemat harul Duhului Sfânt, numai ce vede că agnețul s-a făcut carne și curgea sânge pe Sfântul Disc și pe Sfântul Antimis. Iar când s-a uitat în Sfântul Potir a văzut sânge. Starețul Ioanichie, când a venit, a pus să se*

citească Psaltirea la strană și i-a zis: Ei! Părinte Calistrat, acum crezi că vine Duhul Sfânt și preface Darurile? El a răspuns: Iartă-mă, părinte! Cred! Și a căzut în genunchi. (...) Apoi a început din nou rânduiala Sfintei Liturghii și nu s-a mai repetat acea minune. Această lucrare mai presus de fire l-a străpuns la suflet și l-a făcut să slujească de atunci cu multă credință, evlavie și frică de Dumnezeu. Cei care l-au cunoscut dădeau mărturie despre dragostea lui statornică față de Dumnezeu și față de Biserică. Astfel, Cuviosul Părintele nostru Cleopa Ilie spunea: Părintele Calistrat era omul rugăciunii și al sfatului. Venea cel dintâi la biserică. Stătea permanent în picioare ca să nu adoarmă, iar

când îl apuca somnul, făcea închinăciuni. La strană cânta foarte frumos. Eu am stat un timp cu el în chilie și mă puneam să citesc pravila, iar el făcea tot timpul metanii. Era fiu duhovnicesc al Părintelui Ioanichie și se străduia să-i urmeze viața și nevoițele. Tot timpul se ruga cu epitrahilul pe piept. A fost un preot foarte bun. Părinții duhovnicești ai mănăstirii au văzut nevoițele sale, atât în ascultările din gospodăria așezământului monahal, cât, mai ales, în ascultarea de preot slujitor. Pentru acestea, egumenul Ioanichie l-a trecut al doilea în pomelnicul schitului.

În anul 1942, Părintele Calistrat a fost trimis preot misionar la mănăstirile din Banat: Partoș, Timișeni și Săraca. A

devenit cunoscut pentru slujirea și cuvântările sale și a reușit să întoarcă multe suflete pe calea mântuirii, fapt pentru care a primit și ascultarea de preot duhovnic la Mănăstirea Vasiova. De la Vasiova, cu binecuvântarea mitropolitului său, Vasile Lăzărescu, ieromonahul Calistrat a mers la mănăstirea de metanie, Sihăstria, în Moldova, unde a primit și tunderea în marea schimă.

În anul 1959, în urma legii de reducere a personalului monahal și de desființare a unor mănăstiri și schituri, el a rămas singur administrator și slujitor la mănăstirea „Sfântul Ilie de la Izvor”, Bocșa-Vasiova. Credincioșii aveau însă mare evlavie la slujbele săvârșite de el la mănăs-

tire și simțeau, prin sfaturile și rugăciunile Părintelui, ajutorul lui Dumnezeu, așa încât veneau la el în număr foarte mare.

Peste câțiva ani, starea sănătății i s-a înrăutățit și, la insistențele obștii, a fost îngrijit în spital. După o perioadă de tratament, având și o oarecare descoperire, pe care n-a arătat-o celorlalți, a cerut să fie dus îndată la mănăstire. La 10 mai 1975, în sâmbăta Săptămânii Luminate, Părintele s-a întors la Mănăstirea Vasiova, împreună cu doctorul care îl îngrijea. Adânc mișcat de cuvintele și viața părintelui pe care îl cunoscuse în spital, doctorul s-a hotărât să se facă monah. Dobândise o foarte mare evlavie față de Părintele și, mai